

in 22



novine učenika zrenjaninskog Internata



Biljana Stepanov - likovna kolonija "Crtež" 2006

SADRŽAJ * Dobro došli u novu školsku godinu * Svi smo mi dom * Naši vaspitači * Ψ – psihologica Nada
* Zrenjanin za početnike * Kako živeti zajedno * Kućni red * Nagradivanje i kažnjavanje
* Suoči se ti sa školom a ne ona sa tobom * Biseri

septembar 2007

DOBRO DOŠLI U NOVU ŠKOLSKU GODINU

Pred nama je nova školska godina. Još je nismo načeli pa ne znamo baš kakva je, šta nas sve u njoj čeka i šta će nam doneti. Stojimo svi na početku nečeg novog i izazovnog. Svi smo se pripremili za novi početak. Fasada naše zgrade je izolovana i okrečena (nemojte odmah da je zašarenite grafitima!), urađena su neka nova kupatila, trpezarija sija od pločica i novog nameštaja, dobili smo novi prostor za računare, nove računare i internet tokom 24h. Neke prostorije su doobile i klima uređaje... Dakle zgrada nam je postala lepsa i konfornija za život. Jedva čeka da se ispuni našim, internatskim, zvucima i mirisima.

Vaspitači su se odmorili, neki su bili na edukacijama, napravili smo organizaciju, planove i programe rada, rasporedili smo učenike po vaspitnim grupama i po sobama. Samo da se uselite i da počnemo! Vi ste (učenici) za vreme raspusta porasli, odmorili se, pročitali lektiru, obnovili gradivo iz prethodnog razreda, zaželeti se škole a naročito Doma. Dakle, samo da se oprostite sa familijom i prijateljima, da stignete iz svojih lepih mesta i možemo da počnemo!

Školska 2007/08 godina u statistici izgleda ovako: upisano je 267 učenika od čega su 165 devojke a 102 momci. Upisani učenici su iz svih zrenjaninskih srednjih škola, a najviše ih je iz medicinske škole, 86. Ulagna ocena, prosečna ocena svih upisanih učenika, je 4,21, znači u malo pa odlična! Ova školska godina karakteristična je po tome što ima najviše upisnih učenika prvog razreda 106 ili 41,51%.

Verujem da i vi, prvaci, jedva čekate da počnemo. Da okusite prve dane mimo porodice i njene zaštite. Kao nesigurni, a hrabri, ptići krećete put samostalnog života. Čekaju vas mnoge nove i neotkrivene stvari i naravno razni izazovi. Novi grad, nova škola, novi drugovi, novi i drugačiji način življenja, nepoznati cimeri, vaspitasči... Puno novina za tako kratko vreme. Da bismo ti, makar malo, pomogli da se u svemu tome snađeš, dok i sam ne osetiš da ti je Dom druga kuća, ili kako su to odlazeći internačani rekli, gnezdašće, pripremili smo ti ovaj „IN“. U njemu ćeš naći osnovne informacije korisne za početak života i rada u Domu, ali njime želimo i da ti kažemo da znamo da ti je na početku teško, da te mnoge stvari zbunjuju, da ti neke stvari smetaju a neke nedostaju. Svaku put kada se suočiš sa nekom teškoćom, udahni duboko, izbroj do 5, do 10 do 110... do koliko već treba, i kreni smireno i bez nervoze da razmišљaš o problemu. Ovde, u Domu, ima puno nas kojima možeš da se obratiš za pomoć i podršku. Najvažnije je da ne odustaneš. Svaki problem ima svoje rešenje samo ga treba dovoljno uporno i dovoljno strpljivo tražiti.

Dakle, svi smo spremni i jedva čekamo da načnemo tu novu školsku godinu! Neka nam bude radna, uspešna i srećna. Redakcija „IN“-a će se truditi da nam bude i lakša i veselija.
Ljiljana Tomović



REDAKCIJA: urednica Ljiljana Tomović, tehnički urednik Mikloš Bakoš, ovaj broj novina u potpunosti su realizovali vaspitači, nastale su pre početka školske godine i uglavnom su posvećene učenicima prvog razreda, i onima koji su prvi put u internatu, jer je takvih procentualno najviše. Ovaj broj „IN“-a, urađen je kao kratki vodič kroz prve internatske dane.

SVI SMO MI DOM

Dom učenika srednjih škola, ili kako ga radije zovemo Internat, čini oko 50 zaposlenih i 263 učenika. Jedna mala armija brine o jednoj velikoj armiji, ali da bi sve bilo kako treba najviše moramo da brinemo jedni o drugima i da se međusobno uvažavamo.

Na čelu ustanove je direktor, Goran Petković. Pre nego što je postao direktor bio je vaspitač, pa su mu potrebe i obaveze učenika veoma dobro poznate, sa svog mesta trudi se da ih što bolje obezbedi. Tako smo u poslednjih nekoliko godina značajno unapredili uslove i kvalitet života u Domu.



Administrativno osoblje Doma čine pravnik, šef računovodstva, tehnički sekretar, operater na računarima i radnici blagajne sa kojima ćete najviše kontaktirati jer se kod njih obavljaju sva internatska plaćanja.

U kuhinji ima dvadesetak radnika koji brinu o tome da se hranite kvalitetno, ukusno i po propisanim standardima. Kuvarice koje vam na liniji poslužuju hranu, pre toga su obavile gomilu kuhinjskih poslova pa njihov napor i trud nagradite osmehom i ljubaznim obraćanjem.

Bez tetkica i majstora Dom bi zapao u ekološku katastrofu. Majstori Bata i Ivica zaduženi su za sve vrste radova, šteta i kvatova a tražićete ih lično, preko razglaša, vaspitača, cimera, tetkica, kako znate i kako umete, jer jedan je majstor u smeni, a kvarova nekad više nekad manje, zavisi dosta i od vas.

Tetkice ćete odmah upoznati, one će vam ulaziti u sobu svakog dana, nekad će vas i probuditi, sa njima ćete nekad i popričati ili zatražiti pomoć. Svaki deo internata ima svoju tetkicu. One su zadužene za higijenu u Domu ali nisu samo one odgovorne za nju. Ne zaboravite da ovo nije hotel, već vaša kuća i da svoj deo obaveza morate poštovati i domaćinski obavljati (u tvoj deo obaveza spada prevljenje kreveta, uredno odlaganje ličnih stvari, održavanje lične higijene i higijene sobe osim ribanja kupatila).

U vešeraju radi tetkica Jela i kod nje možete dobiti posteljinu, ako ste zaboravili da je donesete od kuće ili rezervno čebe, ako naglo zahladni, njoj možete dati veš na pranje ako retko idete kući.

Medicinska sestra Sneža je tu da vam pomogne oko svih stvari u vezi sa zdravljem. Ona će vam ukazati prvu pomoć kad se ovde razbolite, pomoći vam da zakažete pregled kod određenog specijaliste, ako treba ona će sa vama i otići do lekara. Ona učestvuje u organizovanju i realizovanju različitih tribina na temu zdravstvene edukacije.

Prve noći u Internatu upoznaćete noćne vaspitače Ljilju i Ružicu i radnike na obezbeđenju Miodraga i Andelka. Oni brinu i staraju se o tome da vaše internatske noći protiču mirno i bez problema. Njima se obraćate za sve što vam treba, što vas muči i što vam nedostaje u vremenu od 22 – 7h. Svake noći radi po jedan vaspitač i jedan radnik obezbeđenja. Vodite računa o tome da je vas 263-je, a njih samo dvoje.



U Domu ima 12 vaspitnih grupa i 12 vaspitača. Posao vaspitača je sve ono što se tiče učenika i njegovog života u Domu. Svako od vas upoznaće, već prvog dana, svog vaspitača ali vi ćete tokom svog boravka u Internatu kontaktirati i sa svim ostalim vaspitačima. Dežurnom vaspitaču, koji boravi u vaspitačkoj kancelariji, obraćaćeš se za sve potrebe i nejasnoće kada tvoj grupni vaspitač nije tu. Psihologica Nada je tu da učestvuje u kreiranju, organizovanju i praćenju vaspitnoobrazovnog rada u ustanovi, ali i da tebi bude na raspolaganju kada god iskrne neki problem iz njene nadležnosti.

Kada god se nađeš pred „nerešivim“ problemom i dođe ti da od svega odustaneš, pomisli da nas ovde ima 50, odraslih, obučenih, profesionalnih, zainteresovanih i spremnih da ti pomognemo. O armiji od 263 tvoja vršnjaka i o tome da među njima ima bar jedan koji te voli i razume ne treba ni da pričam to ćeš otkriti sam.

Ljiljana Tomović

NAŠI VASPITAČI

Šta je i ko je vaspitač?

U Priručniku za vaspitnoobrazovni rad i organizaciju života i rada u domovima učenika piše ovako: „Profesija vaspitača ulazi u najuži krug profesija sa izrazito humanističkom orientacijom. Sve svoje lične i profesionalne sposobnosti , svoje znanje i umenje, svoju opredeljenost da pomaže učenicima i čoveku uopšte, vaspitači stavlaju u službu svoga zanimanja. To je jedna od retkih profesija gde ne postoji oštra granica između profesionalnog i ličnog života, između službenih i ličnih namera, osobina i postupaka. U vaspitački poziv se unosi cela ličnost, on se obavlja sa puno emocija, ljubavi, humanosti i nesebičnosti.

Vaspitni kadar u Domu čini 12 vaspitača različitog obrazovnog profila, različitih interesovanja, različitog životnog iskustva, različitih u mnogo čemu, osim u zajedničkoj brizi za sve učenike. Evo osnovnih karakteristika svakog od njih, kako su to oni žeeli da prikažu.

JELENA KANTAR



Vaspitačica sam X vaspitne grupe koju čine učenici škole "Uroš Predić" i učenici Poljoprivredne škole. Od ove školske godine u mojoj grupi biće i učenika Medicinske škole. U Domu učenika radim 14 godina. Prvih 10 godina radila sam kao stručni saradnik sa decom bez roditeljskog staranja a nakon što je taj deo ustanove ugašen radim kao vaspitač u Internatu. Po struci sam diplomirani socijalni radnik, završila sam Fakultet političkih nauka u Beogradu.

Tokom svog rada u Domu učenika organizovala sam različite manifestacije od kojih su "Tortijada" i "Šareno jaje" bile najmasovnije i održavale su se više godina, kao tradicionalne manifestacije naše kuće. Već tri godine vodim radio sekciiju. Tehničke mogućnosti su nam takve da emisije prvo snimamo pa ih onda puštamo preko domskog razglosa. Želja radio-sekcije je da bar deo programa ide u živo. Saradujemo sa Radio Zrenjaninom gde uređujemo i vodimo omladinsku emisiju "Euforija", četvrtkom od 20 do 22h. "Euforija" ide u živo i slušaoci se direkto uključuju u program, a bavimo se temama interesantnim za srednjoškolce: ljubav, moda, učenje, slobodno vreme, muzika...

Sarađujući i učestvujući u radu sekcije stiče se iskustvo radio-novinarstva, kako u pisanju tekstova tako i u javnim nastupima. Ako želiš da se oprobаш u ovom poslu pozivamo te da nam se pridružiš.

RADIVOJ KRŽA

Vaspitač sam V vaspitne grupe koju čine učenici Medicinske škole. I sam sam završio Medicinsku školu u Zrenjaninu, a potom Fakultet političkih nauka, smer socijalna politika, u Beogradu. Tokom srednje škole svakodnevno sam putovao iz Hetina. Za vreme studiranja godinu dana sam stanovao privatno, a ostale tri stanovao sam u domu "Studentski grad" odakle nosim najlepše uspomene.

Ukupno imam 22 godine radnog staža. U Dom sam došao 1994 god. na mesto direktora doma, a od 2001g. sam vaspitač i šef vaspitne službe. Kao šef vaspitne službe organizujem vaspitnoobrazovni proces , što uključuje učestvovanje u kreiranju Programa rada ustanove, koordinacija vaspitnoobrazovnog procesa sa ostalim segmentima ustanove, organizovanje rada vaspitača i učestvovanje u rešavanju svih problema koji se pojavljuju u ovom procesu .



OLIVERA ĆIRIĆ

Po struci sam profesor razredne nastave. Višu pedagošku školu završila sam u Kikindi, a Učiteljski fakultet u Somboru. Tokom školovanja provela sam 5 godina u Srednjoškolskom domu u Kikindi. Život u Internatu je nezaboravan. Prva kafa, prva cigareta, druženje po sobama, što po kućnom redu, što mimo njega, je najbolje. Najlepše večeri su bile četvrtkom. Pevanje uz gitaru, sedenje do kasno u noć



i planiranje predstojećeg vikenda. Omiljena klopa u menzi je bila petkom ujutru, internatski euro-krem. Moj omiljeni sport je ženski fudbal na travi.

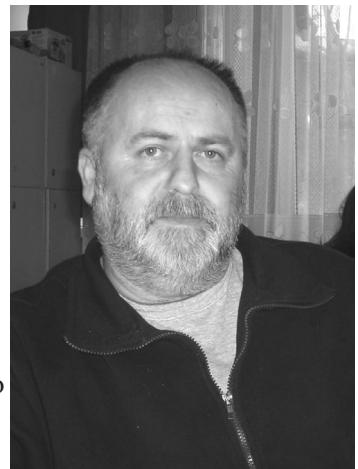
Imam 10 godina radnog staža. Nakon fakulteta dve godine sam radila u osnovnoj školi u Mužlji kao učitelj i pola školske godine kao nastavnik geografile. U Domu učenika radim od 1998 godine, prvo kao vaspitač deci bez roditeljskog staranja, a od 2002g. kao vaspitač u Internatu. Prvo sam bila vaspitač učenicima Mašinske škole, a ove godine, nakon porodiljskog otsustvovanja, vodim XII vaspitnu grupu koju čine učenici škole "9 maj".

U nasleđe sam dobila ritmičku sekciju. Vodiću je uz geslo "U igri je spas".

MIKLOŠ BAKOŠ

Da ne bi bilo dileme šta mi je ime a šta prezime svi mi se obraćaju sa Miki. Po struci sam profesor politehnike i jedan sam od vaspitača sa najdužim stažom u domu. Od počrtka radnog staža, od 1984g. radim u Internatu. Niko se od vas tada još nije ni rodio. Ja sam vaspitač II vaspitne grupe u kojoj su učenici Mašinske i Muzičke škole.

Tokom svog internatskog staža vodio sam razne sekcijame. Sada vodim informatičku i stonotenisersku sekciju. I sam sam aktivno igrao stoni tenis, a sada sam sudija. Voleo bih da imamo učenike zainteresovane za kinološku sekciju (učenje pasa) i to u skladu sa principima dobrobiti životinja i nenasilne komunikacije. Osim toga aktivno i sa zadovoljstvom učestvujem u radu novinarske sekcije, naročito u grafičko-tehničkom uređivanju novina. Uz prinudu i prisilu pomažem i u radio sekciji.



SLAĐANA REBIĆ



Završila sam Filozofski fakultet, grupu za sociologiju u Beogradu i za vreme studija stanova u najlešem gradu, Studentskom gradu. U Internatu radim od 1991 god. i zadužena sam za VII vaspitnu grupu koju čine učenici Medicinske škole.

U zadnjih šest godina veoma uspešno vodim literarnu sekciju. Na takmičenjima domova učenika srednjih škola, čuvenim "Domijadama" članovi literarne sekcije osvojili su 4 prva mesta na pokrajinskoj Domijadi, a proletos je naša Jelena Jakšić osvojila III mesto na republičkoj Domijadi. Učenici, članovi literarne sekcije, aktivni su i u radu novinarske i radio sekcije, kao i svih priredbi u Internatu.

SVETISLAV CVEJANOV

Ja sam vaspitač sa najdužim radnim stažom u Internatu, 26 godina. U mojoj vaspitnoj grupi bili su i po neki od vaših roditelja ili rođaka. Po struci sam profesor fizičke kulture. Srudirao sam u Novom Sadu, a tokom studija stanovao sam u iznajmljenim stanovima. Vaspitač sam VI vaspitne grupe koju čine učenici Mašinske škole i škole „Uroš Predić“.

Tokom svog vaspitačkog rada vodio sam razne sekcije, najviše sportske jer su one vezane za moju struku, ali i dramsku, bibliotečku... Već nekoliko godina vodim biblioteku, tako da ćemo se sigurno upoznati, jer svako od vas mora doći makar po neku knjigu za lektiru. A u biblioteci osim lektire ima i drugih veoma interesantnih knjiga kojih se ne treba plašiti. Slobodno dođite po njih i čitajte, svaka će vam reći i nešto novo i zanimljivo. Ove školske godine ja ću, kao i do sada, voditi i fudbal, organizovaćemo turnire za Dan doma i za još neke druge prilike. Na prošloj Domijadi naši fudbaleri su bili pokrajinski prvaci.



JOVANKA PROVIDŽALO

Većinu svog radnog staža, 12 godina, ostvarila sam u Domu učenika. Prvo sam bila vaspitač deci bez roditeljskog staranja a posladnje četiri godine sam vaspitač u Internatu. Višu učiteljsku školu završila sam u Kikindi, a Učiteljski fakultet u Somboru. Moja je XI vaspitna grupa koju čine učenici Ekonomске škole.

Ja vodim muzičku sekciju koju čine i klasična i popularna muzika. Klasičnom muzikom se bave uglavnom učenici

Muzičke škole a popularnom muzikom svi oni koji znaju da sviraju ili pevaju a imaju volje i želje da se time bave. Na prošlogodišnjoj pokrajinskoj Domijadi u Vršcu, u oblasti popularne muzike osvojili smo I mesto, a u klasičnoj muzici III mesto. Sa popularnom muzikom smo, kao predstavnici Vojvodine, učestvovali na republičkoj Domijadi u Leskovcu i osvojili II mesto. Svojim nastupom na republičkoj Domijadi osvojili smo najveće simpatije i piblike i ostalih domova u Srbiji, pa smo u domu „Jelica Milovanović“ u Beogradu bili specijalni gosti na proslavi Dana doma.

SONJA PAŠĆAN

Tokom svog školovanja bila sam večiti putnik. Putovala sam autobusom, autom a često i stopom. Čekala sam po suncu i kiši, gubila vreme, bila zgužvana u gradskim prevozima. Zato mislim da ste srečni svi vi koji ste ovde, pošteđeni svih teškoća koja putovanja nose. Naravno i boravak u Internatu nosi svoje teškoće, ali mislim da ste dobro odabrali.

Ja sam profesor razredne nastave, 6 godina sam bila vaspitač deci bez roditeljskog staranja a, poslednjih 6 godina sam vaspitač u Internatu. Vodim VIII vaspitnu grupu u kojoj su učenici Poljoprivredne škole. Tokom prošle školske godine vodila sam ritmičku sekciju u saradnji sa profesionalnim koreografom hip-hop muzike. Sa koreografijom „Egipat“ osvojili smo I mesto na takmičenju domova Vojvodine. Sa istom koreografijom odneli smo I mesto na državnom takmičenju hip-hop-a, sada su u toku pripreme za odlazak u Slovačku na svetsko takmičenje. Ove školske godine vodiću folklornu sekciju, jer sam i ja godinama igrala folklor i to je jedna od mojih ljubavi. Stari članovi sekcije pozivaju nove članove željne druženja i igre da nam se pridruže. Dobro došli su svi, ko ne zna, a voli folklor – naučiće.



LJILJANA TOMOVIĆ



Moju vaspitnu grupu čine učenici Gimnazije i Medicinske škole. Mi smo IV vaspitna grupa. Po struci sam psiholog, imam preko 25 godina radnog staža od čega sam 8 godina radila u industriji, a od 1990g. sam u Domu učenika. U Domu sam radila kao stručni saradnik, psiholog, a već pet godina radim kao vaspitač.

Prošla sam programe obuke iz različitih interaktivnih radionica, koje sam kasnije realizovala sa zainteresovanim učenicima. Sada vodim novinarsku sekciju. U toku školske godine izdamo 3 do 4 broja internatskih novina koje se zovu „IN“. Prošle godine smo slavili jubilarnih 10 godina rada. Novinarska sekcija sarađuje sa svim drugim sekcijama i prati dešavanja u čitavoj ustanovi, a i u gradu. Naš „IN“ je raznovrstan, duhovit, šaren, a takva je i ekipa koja ga pravi, proverite to u našoj biblioteci u kojoj možete pronaći sve brojre „IN“-a. I ovo što sada čitate delo je novinarske sekcije. Svi zainteresovani za ovakav posao i druženje dobro su došli.

SLAVICA ROMEN

Po struci sam defektolog-specijalni pedagog. Višu defektološku šolu završila sam u Beogradu. Imam 27 godina radnog staža. Radila sam u Domu za vaspitanje, u Domu za decu bez roditeljskog staranja i sada u Srednjoškolskom internatu. Vodim IX vaspitnu grupu koju čine učenici Srednje specijalne škole „9 maj“.

Moja velika ljubav i aktivnost za slobodno vrema je slikanje. Poslednjih nekoliko godina bavim se specijalnom tehnikom slikanja na svili „batik“, osim toga bavim se i vajanjem i crtanjem. Do sada sam imala 11 samostalnih izložbi. Deo ljubavi, znanja i umenja u ovoj oblasti prenosim i na učenike kroz rad u likovnoj i keramičarskoj sekciji koju vodim već duži niz godina i sa kojom sam postizala veoma zapažene rezultate na Domijadama. U Domu još učestvujem u organizovanju likovna kolonije „Crtež“ koja se tradicionalno održava već 17 godina.





RADMILA STOJANOVIĆ

Na filozofskom fakultetu u Novom Sadu završila sam grupu za jugoslovensku i svetsku književnost. Metodiku nastave praktično sam radila (hospitalizovala) u najboljim školama: „Đorđe Natošević“ i „Ivo Lola Ribar“. Šesnaest godina radim, od toga u školama u N. Sadu, Zrenjaninu i okolini, u internatu ostatak godina. Vaspitač sam, prve vaspitne grupe, učenicima medicinske škole ,jer volim tu oblast i finoću onih koji se bave tom delatnošću.

Prošle školske godine vodila sam šahovsku sekciju, koja je postigla vrhunske rezultate na republičkoj Domijadi. Ove školske godine ču, kao i ranijih godina voditi i recitatorsku sekciju. Recitatorska sekcija ima zapažene nastupe na Domijadama (smotre kulturno – umetničkog stvaralaštva u Vojvodini i Republici). Prošle školske godine smo se predstavili vrsnim recitalom u koji smo „umiksali“ najlepše stihove iz dvadesetak najboljih pesama Miloša Crnjanskog. Svoj glas, recitujući, su nam podarile sjajne i danas učenice ovog internata: Aleksandra Terzić, Milica Milićankov i Olja Pavlović. Visoka nagrada na pokrajinskoj Domijadi nas je odvela na

Republičku gde smo imali zapažen nastup, neki su se ježili dok su slušali, a neki su odrecitovali sa nama poznate, divne stihove Crnjanskog. Recital smo naslovili „Posle snova“ što je i motiv iz jedne pesme. Naše divne recitatorke su u svojoj školi, recitajući ove stihove, raznežile svoje profesore, a naročito profesorku književnosti, pa su na školskom takmičenju osvojile prvu nagradu, a u dnevnicima školskim nadahnute devojke su počele ređati bolje ocene, pa je ceo rad poprimio oblik srećnog kraja. A na samom takmičenju koje smo pomenuli imali smo malu foto – prezentaciju, čiji su folderi motivi korištenih pesama (glavni motivi, naslovi), a u njih su smešteni gradivni motivi, različite sličice, ponekad i umetničke koje smo „skidali“ sa interneta. Dodita pa ćemo raditi slično i bolje.

MIRJANA ĐERMANOVIĆ

Pedagoškim radom bavim se već 13 godina. Prvo sam radila kao profesor informatike u srednjoj školi, a od 1996 g. radim kao vaspitač u Internatu. Završila sam Tehnički fakultet u Zrenjaninu, smer profesor informatike. U mojoj vaspitnoj grupi (III) su učenici Elektrotehničke škole. Moj posao je najviše vezan za informatiku , zato i vodim informatičku sekciju.Učenici mogu da koriste računare za potrebe škole i obrazovanja (korišćenje interneta). Ove školske godine vodiću šahovsku sekciju.



Ψ – psihologica Nada

Zovem se NADA ŠRAJER, skraćeno vaspitačica Nada. Nakon završenog fakulteta u Beogradu stekla sam zvanje „školski psiholog-pedagog“. U domu radim kao stručni saradnik-psiholog. Iza mene je petnaestak godina radnog staža sticanih kroz rad sa decom različitih uzrasta i životnih priča. Poslednjih nekoliko godina radim sa srednjoškolcima koji stanuju u internatu.

Nemam svoju vaspitnu grupu, u stvari, svi učenici internata su moja vaspitna grupa.

Da život u kolektivu pruža mnogo mogućnosti i raznih zadovoljstava, ali da nije uvek lak dobro mi je poznato.Neko je dolaskom u internat prvi put iskoraknuo iz sigurnosti roditeljskog doma, zamenio poznate seoske sokake vrevom gradskih ulica, svoje stare drugare nekim novim nepoznatim licima, mamine slatke kulinarske đakonije hranom u internatskoj kuhinji.....Zbog svega toga oseća se u početku usamljeno, uplašeno i zabrinuto, čini mu se kao da vikend kada planira otići kući nikada neće doći.

Zato sam za razgovor uvek raspoložena, bilo u „ četiri oka „ ili u većoj grupi. Tajne dobro čuvam i iz iskustva znam da su ovakva raspoloženja potpuno normalna i prolazna.

Rukovodeći se vašim interesovanjima organizujem razne tribine, radionice, pomažem vaspitačima u radu sekcija, anketiram, pišem...

Pomažem i Domskom parlamentu da se organizuje i uključi u Uniju srednjoškolskih parlamenta Opštine Zrenjanin koja nastoji da učenike srednjih škola uključi aktivno u rešavanje problema mladih.

Moj životni moto je-u svakoj situaciji pronađi pozitivnu stranu-



Zrenjanin

za početnike

Eto vas u gradu Zrenjaninu , prestonici Banata , koji se tokom svoje duge istorije zvao Veliki Bečkerek i Petrograd. U njemu su kroz istoriju živeli razni narodi: Nemci , Madjari , Španci , Francuzi , Bugari , Rumuni , Slovaci , Česi , Rusini.... I danas u opštini Zrenjanin živi raznoliko stanovništvo, najviše je Srba 75%, pa 11% Madjara , 2 % Rumuna , 2 % Slovaka , a ima i drugih naroda.

Grad je kroz istoriju bio otvoren za sve, pa se nadamo da će i vi u njemu naći neko svoje mestašce, za početak je to internat, u kome ćeš se dobro osećati i koje ćeš zavoleti.

Zrenjanin je , naročito njegov centar , pun lepih starih zgrada , najčešće baroknog stila .

Lepotom se ističe i daje pečat gradu zgrada Opštine (nekada Županijska zgrada). Ispred zgrade Opštine , raste najlepša i najstarije drvo tisa u gradu , zasadjena još davne 1888 god. a na trgu dominira spomenik Kralju Petru I Karađorđeviću.

Mladi ljudi se najčešće i najradije okupljaju na prostoru izmedju škola : muzičke , ekonomskе , gimnazije , elektrotehničke i Kulturnog Centra kod jednog od tri jezera , nastalih pregradnjivanjem begejskog meandra .

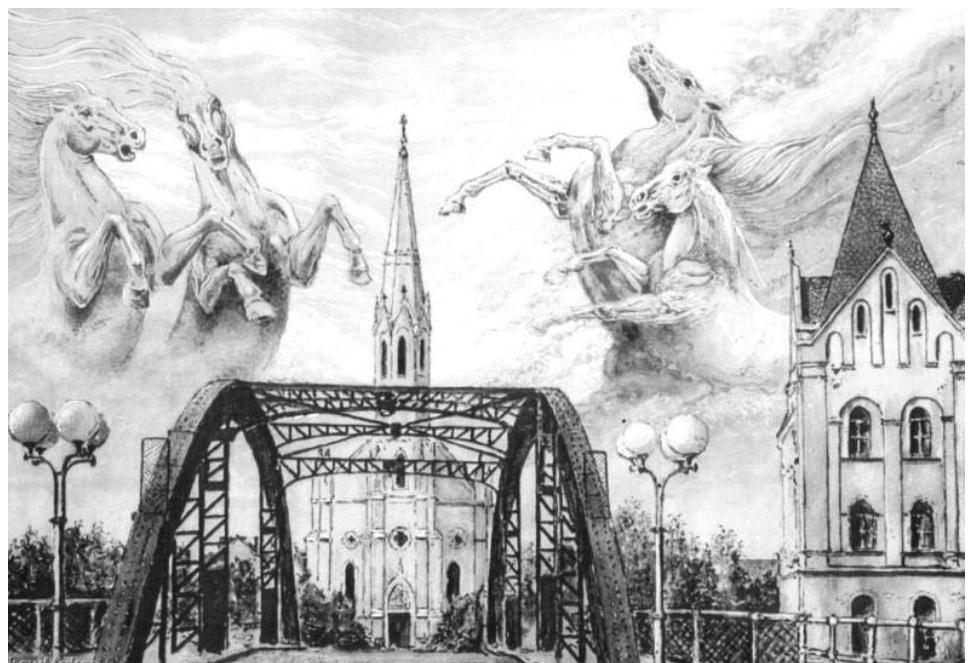
Svim djacima i drugim gradjanima na raspolaganju su bogati kulturni sadržaji :

- Biblioteka ,u kojoj je širok izbor kniga , naučno odeljenje i čitaonica koju možete koristiti za učenje. Tu se održavaju i književne večeri ,
- Muzej , sa stalnom postavkom i dva galerijska prostora.
- Pozorište , sa svojom prelepom baroknom salom i redovnom repertoarom na velikoj , maloj i lutkarskoj sceni , Za predstave dobijamo i jedan broj besplatnih mesta.
- Savremena galerija u kojoj se, uglavnom ponedeljkom, otvaraju izložbe ,
- „Sinema“ je savremeni bioskop, stotinak metara od nas, sa bogatom ponudom aktuelnih filmova
- Kulturni centar je mesto okupljanja mladih ljudi, koji u svim segmentima prati njihova interesovanja i potrebe .

Naravno, u gradu od skoro 100 hiljada stanovnika postoji mnoštvo kafića , klubova , kafanica i kafana sa različitim specifičnostima , ali ostavljamo da nešto i sami istražite i da u tom istraživanju uživate.

Zrenjanin je grad sportova, kolektivnih, kao što je fudbal, košarka, rukomet, odbjorka, vaterpolo..., a i individualni, borilački sportovi, atletika, plivanje...Zainteresovani učenici imaju mogućnost da nastave sa treningom ili da započnu svoju sportsku karijeru.

Ovo je samo najkraći vodič kroz grad, na vama je da ga otkrivate i da nam o tome pišete u nekom od narednih brojeva.



Kako živeti zajedno

„Ne čini drugima ono što ne želiš da drugi čine tebi“

Kada svako od nas u kolektiv unese svoje životne navike, iskustva, očekivanja, potrebe, stavove i sve drugo što nas čini drugačijim, možete zamisliti koliko je život na jednom takvom mestu komplikovan.

Zato se moramo truditi da ga što je moguće više olakšavamo i tražimo rešenja koja koliko-toliko odgovaraju svima.

Na prošlogodišnjoj anketi o poželjnim i nepoželjnim osobinama i ponašanjima cimera, devojke i momci internata za najpoželjnije osobine proglašili su iskrenost, nasmejanost, duhovitost, dobromernost i komunikativnost.



Ono što se zamera u cimerskom odnosu jeste agresivnost, laganje, spletka-ranje, preturanje po stvarima i uzimanje stvari bez pitanja, ogovaranje, ismevanje, tvrdoglavost i nametanje vlastitih pravila, berzobzirnost, preterana radoznalost, uobraženost, razmaženost, izbegavanje vlastitih obaveza oko sređivanja sobe i nedostatak lične higijene.

Iz svega ovoga možemo vam dati nekoliko početnih saveta za zajednički sobni život:

- uvek budi dobromeran, iskren i nasmejan-osmeh ne košta ništa, a možeti pomoći da uspostaviš prve kontakte sa novim drugovima i drugicama, a i razoružava vaspitače,
- trudi se da budeš otvoren za sobne dogovore, ne nameći svoja pravila i želje

kao jedino ispravno rešenje,

-ne ogovaraj, ne ismevaj, ne šali se ružno na tuđ račun. Ako ti se desi da to ipak uradiš-izvini se!

-preturanje po tuđim stvarima je jedna baš ružna pojava koju niko ne voli (kako bi se i sam osećao da znaš da je neko u tvom odsustvu otvario tvoj ormara)-

-svako ima prava na ličnu intimu, poštuj to! Ne preteruj u radoznalim pitanjima, odnose poverenja gradi polako uvažavajući drugu stranu,

-poštuj sve vrste različitosti! To je ono što nas obogaćuje i oplemenjuje,

-pridržavaj se svojih obaveza koje u sobi imаш (dežurstva,sređivanje ličnih stvari),

-budi strpljiv!

-sa cimerima u sobi dogovori se i oko sobnih poseta (ko, u koje vreme, ponašanje posetioca),

-ukoliko misliš da si sve pokušao, a druga strana tvoje napore da budeš OK ignoriše potraži pomoć vaspitača ili psihologa !

Važno je da znaš: što se više budeš dogovarao i što se više budeš pridržavao propisanih pravila, život u domu će ti biti lakši i lepši!

Nada Šrager



KUĆNI RED

Da bi u Domu sve funkcionalo kako treba, postoji KUĆNI RED.

On izgleda ovako:

6,30 budjenje (ako je potrebno sa noćnim vaspitačem se možeš dogovoriti o ranijem budjenju)

6,30 do 7,50 jutarnja higijena , doručak i sredjivanje soba, odlazak u školu prepodnevne smene

8,00 do 11,00 učenje u sobi (koja u ovom periodu mora da bude otključana), ili u učionici

11,00 do odlaska u školu, odnosno do popodnevног učenja slobodno vreme

12,00 do 14,30 ručak, odlazak u školu popodnevne smene.

15,30 do 18,30 učenje

18,30 do 20,45 večera

19,00 do 22,00 slobodno vreme (posete po sobama do 21h. Nakon tog vremena u sobi mogu biti samo cimeri)

U 22h. se zaključavaju ulazna vrata . Nakon 22h. nema trafikica, pekara, iznenadnih poseta. Ako imate potrebu da budete van Doma u ovo vreme o tome se morate dogovoriti sa grupnim vaspitačem i javiti se, pre odlaska, dežurnom ili noćnom vaspitaču.

U 23h. gasi se svetlo u sobama. Ako imaš potrebu da učiš i posle 23h. Na raspolaganju ti je učionica. Povratak u sobu treba da bude tih i da ne remeti noćni odmor cimera.

23,00 do 6,30 noćni odmor. Svakom srednjoškolcu potreбно je najmanje 8h. sna da bi mogao da raste, razvija se i ispunjava sve svoje obaveze. Zato nije loše da malo odspavate i u vreme podnevne pauze.

Dobra vest ! Vikendom nema budjenja ni obavezног učenja.

Možda će ti u početku biti teško da prihvatiš neke zahteve kućnog reda ali se potrudi da ga ispoštuješ. Videćeš u ovakovom rasporedu aktivnosti u školi ćeš biti super, a biće i dosta vremena za druženje i lična zadovoljstva.

Nagrađivanje i kažnjavanje

Kao što smo pomenuli u Domu postoji KUĆNI RED koji predstavlja obavezu i za vaspitače i za učenike.

Učenici koji izvršavaju svoje obaveze, postižu odličan uspeh, angažuju se u radu sekcija Doma i na tom planu postižu zapažene rezultate, nagrađuju se na različite načine. Nekada je to knjiga zanimljivog naslova, ulaznica za bioskop, nagradno putovanje u posetu drugim domovima Srbije, novčane nagrade, ponekad put u inostranstvo.

Tako je na primer prošle školske godine jedan učenik internata, inače angažovan oko koreografije domskog folklora, kao nagradu za svoje zalaganje dobio odlazak na edukacije iz oblasti narodnih igara u Rumuniju.

Grupa za moderan ples kao nagradu za osvojeno prvo mesto na Pokrajinskoj domijadi kao nagradu dobila je odlazak na državno takmičenje u plesu, odnosno, odlazak na svetsko prvenstvo igrača u Slovačku što ih očekuje tokom septembra.

Napominjemo da svi nagrađeni učenici i pored angažovanja u domskim aktivnostima uspevaju da na vreme izvrše svoje školske obaveze i budu dobri đaci.

A sad nekoliko reči o kaznama, jer i one postoje.

Najblaža vaspitna mera koja se dobija za lakše prekršaje je USMENA OPOMENA GRUPNOG VASPITAČA. Ova mera izriče se za kršenje kućnog reda, nepoštovanje vremena poseta, učenja, noćne šetnje po domu...

Ako nastavite, i pored usmene opomene, da kršite kućni red može vam biti izrečena PISMENA OPOMENA GRUPNOG VASPITAČA. O izricanju ove mere obaveštavaju se roditelji sa detaljnim opisom vrste prekršaja. Situacija postaje ozbiljnija, ali još nije kasno da se popravite.

Ako i ova mera ne da nikakve rezultate, na scenu stupaju UKORI DIREKTORA, prvo usmeni, zatim pismeni.Učenik se poziva na razgovor kod direktora. I u ovom slučaju obaveštavaju se roditelji.

Za unošenje i upotrebu alkohola, narkotika, tuče i krađe u ili van internata, nanošenje namerne veće štete domu, uvođenje stranih lica, izazivanje verske i nacionalne netrpeljivosti, unošenje i posedovanje oružja, grubo ponašanje prema zaposlenima, sve vrste ugrožavanja bezbednosne situacije u domu (tu spada i aktiviranje protivpožarnih aparata) učeniku se može uskratiti dalji boravak u internatu, odnosno, izriče mu se vaspitna mera ISKLJUČENJE. Zato razmisli pre nego što rizikuješ!

PISMENI UKOR DIREKTORA i ISKLJUČENJE donose negativne bodove prilikom konkurisanja za smeštaj u internat. Nije naivno!

Ovaj tekst shvatite isključivo kao INFORMACIJU, ne kao zastrašivanje!

Nada Šrager

SUOĆI SE ti SA ŠKOLOM a ne ona sa tobom

Ti si sada srednjoškolac! Možda i tebi samom to čudno zvuči, ali tako je. Dok upoznaš novu školu, profesore, dok navikneš na nova pravila, dok se dva, tri puta okreneš i osvrneš, polugodište ti je za vratom. Ne dozvoli da ti se to desi! Kreni ti ka polugodištu od prvog školskog dana, jer ćeš samo tako postići sve što se od tebe očekuje. Gradivo je u srednjoj školi obimnije i komplikovanije. Ako si i do sada imao problema sa učenjem, ali i ako nisi, da te podsetimo i ohrabrimo, nudimo ti 10 pravila uspešnog učenja čije pridržavanje garantuje uspeh u školi.



10 pravila uspešnog učenja



- 1.Uči sa namerom (željom) da naučiš .
- 2.Uči svakog dana u isto vreme, dobro bi bilo i na istom mestu
- 3.Uči sedeći na stolici za radnim stolom, (ležanje, ljunjanje, valjanje je O.K za slobodno vreme, ali ne i za ozbiljan posao kakav je učenje)
- 4.Napravi plan učenja koji će voditi računa o sledećim činjenicama:
 - prvo treba učiti novo, nepoznato, gradivo, gradivo koje ti je teže ili je teorijsko
 - gradivo iz sličnih predmeta ne uči jedno za drugim
5. Između gradiva iz dva predmeta pravi kratke, 10min. pauze
6. Jedno isto gradivo uči i ponavljam više puta u toku više dana, da bi ga bolje upamto
7. Prvo pregledaj naslove i podnaslove u lekciji koju učiš, tako ćeš naučiti strukturu gradiva
8. Tekst čitaj sa razumevanjem i obavezno razjasni sve nepoznanice i nejasnoće
9. Izdvoj iz svakog dela teksta suštinu u vidu teze ili pitanja
10. Preslišavaj se dotele dok ne stekneš sposobnost pričavanja sopstvenim rečima i objašnjavanja drugima.



Osim toga da je učenje težak i naporan posao, što već i sam znaš, o učenju treba da znaš i to da podleže pravilima svake druge ljudske aktivnosti. Znači za učenje je veoma važno da znaš kako se uči, da učiš sa osmišljenim planom i sistematski, da si motivisan za učenje. Proces učenja odvija se po krivulji učenja: na početku učenja treba ti oko 30 min. da se zagreješ za učenje, tokom tog vremena uspostavljaju se pažnja i koncentracija pa tada nikako ne treba praviti pauze. Nakon toga dolazi do faze efikasnog i kvalitetnog učenja koja traje u zavisnosti od kondicije za učenje od 2 do 8 h. Z vreme ove faze treba praviti kratke pauze, kako smo to u pravilima već naveli. Pred kraj učenja, a kad će to biti zavisi kako od kondicije, tako i od toga na koje ste se vreme učenja programirali, dolazi do zamora i pada efikasnosti učenja, kada treba završiti sa učenjem ili napraviti dužu pauzu tokom koje će se baviti nekom drugom aktivnošću ili spavanjem. Evo i jedne zanimljivosti, najmanje se zaboravlja za vreme spavanja, prema tome učenje pred spavanje je veoma efikasno, još ako staviš knjigu pod glavu, nema da ta boli glava.



maske izrađene za likovni konkurs "Dani stvaralaštva ladih - I prolećni salon"

Ljiljana Tomović

BISERI

Učenica prvog razreda pita vaspitača: - a ko će nas buditi?

Vaspitač: - svakog jutra pušta se preko razglosa glasna muzika, pa će te to probuditi.

Učenica: - a, kao kod „Velikog brata“!

Učenici prvog razreda obaveštavaju dežurnog vaspitača: - mi moramo biti u TV sali jer naš cimer i njegova drugarica treba 1/2h. da rade vežbe za kičmu.

Vaspitač: - dobro, neka oni rade vežbe, a što vi morate da izadete iz sobe?

Učenici: - zato što se oni stide!

Početak je školske godine. Vaspitačica Jelena: - upoznala sam svu sviju novu decu, osim jednog malog, plavog Nemanje, danima ga već tražim.

Vaspitačica Slađa: - eno na hodniku neki mali plavi.

Jelena izlazi u hodnik i pita malog plavušana:- da li se zoveš Nemanja?

Plavušan: -da.

Jelena: -dođi sa mnom u kancelariju da se upoznamo.

Ulaze u kancelariju , vaspitačica se predstavlja, kaže da će mu biti vaspitačica, da će voditi računa o njemu i da može da joj se obrati za svaku vrstu pomoći. I u jednom dahu mu objašnjava pravila kućnog reda od ustajanja do leganja.

Plavušan sedi, zabezeplnut, hvata dah i jedva promuca: -izvinite a ko je mene upisao u internat ?

Vaspitačica: -kako ko, pa roditelji!

Plavušan već očajan: - a zašto kad sam ja iz Zrenjanina!

Nesrečni plavušan došao je u posetu drugu iz razreda, sticajem okolnosti bio je plav i zvao se Nemanja, baš kao i ušenik koga je, sticajem okolnosti čekala da upozna, vaspitačica Jelena.

likovna kolonija "Crtež" 2006

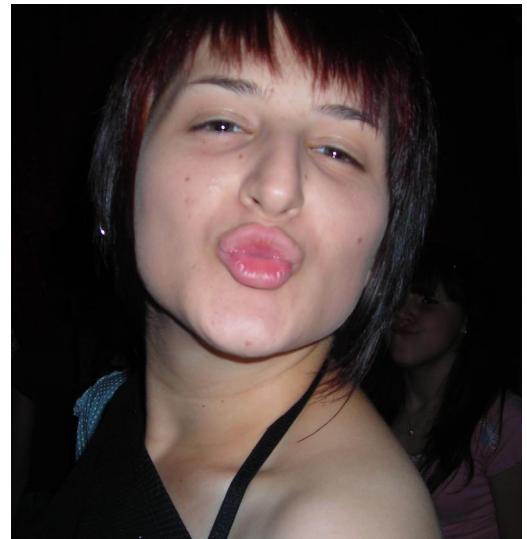
Marko, učenik prvog razreda, je upisan u knjigu dežurnog vaspitača jer je prekršio kućni red, posle 21h. je bio u ženskoj sobi. Vaspetačica ga pozove na razgovor.

Vaspitačica: -Marko, u koliko sati si sinoć bio u poseti kod devojčica?

Marko:- Nije bilo kasno, nešto posle jedanaest!



likovna kolonija "Crtež" 2006



ccccmmmmooooookk !